

STEFANIA JANIAK

Dnia 17 stycznia 1946 r. w Łodzi Sędzia Śledczy I rejonu Sądu Okręgowego w Łodzi w osobie Sędziego M. Domagały, z udziałem protokolanta, w obecności stron, przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka bez przysięgi. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania i o treści art. 106 KPK świadek zeznał, co następuje:

Imię i nazwisko	Stefania Janiak
Wiek	40 lat
Imiona rodziców	Antoni i Katarzyna
Miejsce zamieszkania	Łódź, Widzew, pl. Johna 10
Zajęcie	biuralistka
Wyznanie	rzymskokatolickie
Karalność	niekarana
Stosunek do stron	obca

W dniu 12 października 1942 r. w Rożkach pod Radomiem Niemcy powiesili męża mojego na publicznie wystawionej szubienicy. Przebiegu egzekucji nie widziałam. Żadnych tablic nie widziałam obok szubienicy, gdyż w ogóle w tym miejscu nie byłam. Wiem, że zwłoki pomordowanych wisały przez jeden dzień i zostały one pochowane obok szubienicy, gdzie znajduje się mały lasek. Wiem, że razem z mężem powieszono 15 innych osób w tym samym dniu.

W Radomiu egzekucji masowej nie widziałam osobiście, choć ona odbywała się od mego miejsca zamieszkania o kilkadziesiąt metrów.

Dzieci moje Ryszard Janiak i Wiesława Janiak były obecne przy szubienicy, na której wisały zwłoki pomordowanych.